

Варненският митрополит Йоан отслужи панихида в памет на всички духовници и преподаватели служили и трудили се в Богословския факултет

По повод 80-годишнината от освещаването на академичния параклис на Богословския факултет на СУ "Св. Климент Охридски" бе отслужена панихида за всички потрудили се в годините епископи, монаси и свещеници за доброто и богослужебния, духовен и молитвен живот на академичния параклис.

Заупокойното богослужение бе отслужено от Варненския и Великопреславски митрополит Йоан, който бе определен за духовен надзорник на Богословския факултет. Той бе в съслужение с архим. Флавиан, прот. Сава Кукудев, ефимерий при параклиса, свещеници и доц. д-р дякон Иван Иванов. Песнопенията бяха изпълнени от студенти при факултета, водени от д-р Любомир Игнатов.

На молитвеното последование присъстваха професори, преподаватели, докторанти и студенти при учебното висше заведение. Специално за отбелязване на годишнината бе дошъл и проф. протопрезвитер д-р Николай Шиваров.

В края на панихидата митрополит Йоан поздрави декана доц. Ивайло Найденов и академичното ръководство за инициативата по отбелязването на кръглата годишнина, както и отбеляза примера на всички споменати духовници и преподаватели на молитвеното последование – пример преди всичко за молитвен живот и след това за отстояване на чистата академична мисъл. Той говори още и за отношението, което студентите по богословие трябва да имат към паракилса и литургичния живот в него, като допълни, че ако академичната богословска наука не бъде подплатена с молитвен живот, тя няма да принесе полза за изучаващите я. С признателност към делата на всички, потрудили се за благо на Църквата, говори още Варненският митрополит. Той обърна внимание и на историята на параклиса, като отбеляза, че първият антиминос за престола в олтара е остеветен от Екзарх Стефан, а първата св. Божествена литургия е отслужена от Неврокопския митрополит Борис.

Молитвеното последование завърши с песнопението Вечная память, бе раздадено и коливо за спомен на всички духовници и преподаватели дали живота си за благо на развитието на богословската наука у нас.

История на академичния параклис при Богословския факултет

Академичният параклис „Свети Климент Охридски“ към Богословски факултет на Софийския университет е основан в края на 1939 г., шестнадесет години след построяването на сградата и откриването на Богословския факултет (през есента на 1923 г.).

Според историческите документи дълги години студентите-богослови нямали собствен параклис и ходели на богослужения в околните храмове. Едва през пролетта на 1939 г. Св. Синод решил да се извършат необходимите

работи за направата и обзавеждането на параклис в зданието на факултета, за да се удовлетворяват религиозните нужди на студентите – клирици и миряни, които учат и живеят в общежитието при него. На скулптора – резбар Методи Балалчев било възложено да „изработи иконостаса, според представения от него план и според описанието, изложено в писменото му предложение, както и вратите с колонадите, според същото предложение и изработения от него план“. На художника – иконописец Н. Богданов възложили да изработи до края на месец август 1939 г. иконите за иконостаса, „както следва: големи олтарни икони на Спасителя, Св. Богородица, Св. Йоан Предтеча и Св. Климент Охридски; икона „Тайната вечеря“ над царските двери, както и образа на Разпятието над иконата и отделно стоящо Разпятие с предстоящи ликове на Св. Богородица и Св. ап. Йоан Богослов.“. Новият параклис бил посветен на свети Климент Охридски, патрон на Софийския университет.

На 16 декември 1939 г. Софийският митрополит Стефан положил на престола в олтара на параклиса осветен антиминос, осветил иконите и църковната утвар, като отслужил и вечерня. Присъствали всички митрополити, начело с наместник-председателя на Св. Синод Видинския митрополит Неофит, всички преподаватели и студенти от факултета, както и външни богомолци.

На 17 декември 1939 е отслужена първата света Литургия в параклиса. Служил Неврокопският митрополит Борис, който произнесъл подходяща проповед. На вечернята и на литургията пял хорът от студенти-богослови. Стенописите във вътрешната част на параклиса са изографисани през 1978 г. от Николай Ростовцев, руски художник, роден в Полша. (Ростовцев е участвал в гражданската война през 1917 г. и емигрирал с белогвардейските части през 1921 г. Завършил е Художествената академия в България през 30-те години на XX в.).

През 2006 г. художникът Иво Ковачев – Мистрала успява да превърне белите стени на коридора пред параклиса в естествено негово продължение. За период от шест месеца е зографисана площ от 100 кв. метра по проект, одобрен от Светия Синод. Стенописите са с новозаветни сюжети, пресъздаващи евангелски събития и теми от Светото Предание.

Таванът е изписан с четири медальона, издържани в българската традиция, със заемки на възрожденски мотиви. Те са Христос Пантократор, Богородица – Ширшая небес, Бог Саваот и Свети пророк и предтеча Йоан Кръстител. Фонът е син със златни звезди. На двете стени зографът е разположил по две сцени от най-важните църковни празници. На едната е пресъздал

отразен
ите, а на

bg-patriarshia.bg